

Երևան, 14 Յունիս, 2019

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասդութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 36

ԱՍՏՈՒՆՉՈՅ ԲԱՐՈՒԹԻՒՆՆԸ

Տէր, քու սէրդ երկինքին պէս անսահման է,
հաւաքարմութիւնդ՝ մինչեւ ամպերը կը հասնի:
Վրդարութիւնդ լեռներուն պէս բաձր է,
դարասդաններդ՝ ովկիանոսներուն պէս խորունկ:
Դուն է որ կը հոգաս
մարդոց յթէ անասուններուն կարիքները, Տէր:
Ինչ թանկագին է հոգածութիւնդ, ով Ասդուած.
բոլոր մարդիկ քու թեւերուդ հովանիին կ'ապաւինին:
Քու դաճարիդ առաք օրինութիւններով կը լիացնես զանոնք,
շնորհքներու քու գեկիդ խմել կու դաս դուն անոնց:
Որովհեքի դուն ես կեանքի աղբիւրը.
լոյսովդ է որ մենք լոյսը կը գեսնենք:
Մշտական ըրէ հոգածութիւնդ անոնց վրայ՝
որոնք քեզ կը ճանչնան,
եւ արդարութիւնդ անոնց վրայ՝ որոնք սրբով ուղիղ են:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւեն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻԹԸ

ՀՀ

ՅՈՎԱԿԱՆԱԿԱՆ ԱՌԱՋԵԱԼԻ ԸՆԴԱՐՄԱԿԱՆ Գ ՆԱՄԱԿ

ԳԼՈՒԽ 1:1-15

ԳԱՅԻՈՍԻ ՀԱՎԱՄԱՐՄՈՒԹԻՒՆԸ (1:3-8)

Յովիաննէս Առաքեալ, իր առաջին եւ երկրորդ ընդհանրական նամակները ուղղուած ընդհանրական հաւաքացեալներուն, իսկ հետաքրքրականօրէն իր Գ նամակը ուղղուած անձի մը՝ Գայիոս անունով, գրեղույն եկեղեցւոյ առաջնորդին, անոր ցուցաբերած օգնութեան համար, որ ուրիշ բան չէ եթէ ոչ ճշմարիփ քրիստոնեայ հաւաքացեալի մը սիրոյ եւ հաւաքրի արբայայպութիւնը:

Ճիշդ է, նամակը որ կը կարդանք ուղղուած է անձի մը, սակայն, խորքին մէջ ուղղուած է իրաքանչիւր հաւաքացեալ քրիստոնեայի եւ ընդհանրապէս քրիստոնեայ եկեղեցւոյ: Որովհեքրեւ այն ինչ որ Գայիոս կը կաքարէ սէրէն եւ հաւաքքէն մղուած, սա կը նշանակէ, իրաքանչիւր հաւաքացեալ, ինչու չէ նաև եկեղեցին նոյն սիրով եւ հաւաքքով մղուած նոյն վերաբերմունքը ունենալու է: Անոր համար ալ, երբ կը սերպենք Ասպուածաշունչը, խորքին մէջ ուրիշ բան չենք ըրած ըլլար եթէ ոչ ճիշդ այդ քրիստոնէական սէրը ունենալու մեր մէջ եւ դրսեւորելու մեր շրջապափին: Ահա ճիշդ ապոր համար ալ Քրիստոս մարմնացաւ, այդ սէրը ցոյց տալու, եւ այդ սէրէն կաթիլ մը սէր մեզի շնորհելու, որպէսզի անով ճանցուինք իբրեւ իրեն ճշմարիփ ու հաւաքարիմ աշակերպներ: Ի՞նչ է որ կը կաքարէ սէրէն եւ հաւաքքէն մղուած՝ իհիրասիրութիւն հաւաքացեալ եղբայրներուն, նոյնիսկ՝ անծանօթմերուն:

Որքան ալ Գայիոս անունը ընդհանրացած անուն մըն էր անցեալին, սակայն այսգրեղ իրայագուկ է, երբ Յովիաննէս Առաքեալ իր նամակը կը սկսի, ոչ թէ պարզապէս ըսելով. «Քեզի կը գրեմ, Գայիոս», այլ՝ «Քեզի կը գրեմ, իմ սիրելի Գայիոս», միգերմութեան, հարազարութեան մէկ արբայայգութիւն մըն է, որ կը ցուցաբերէ Առաքեալը: Իսկ այս վերաբերմունքը կ'երթայ ոչ թէ միայն Գայիոսին, այլ Գայիոսի ճամբռով հաւաքացեալներուն: Եւ այս սէրը որ իմմնուած է ճշմարփութեան վլայ որ կայ Յիսուս Քրիստոսի մէջ: Այսինքն՝ մեր սիրոյ կապը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Քրիստոսով, եւ ոչ միայն մէկ անձին, այլ բոլոր անոնց նկարմամբ որ նոյն ճշմարփութեան մէջ կը մնան: Ահա այդ ճշմարփութեան մէջ խփրութիւն չկայ:

Առաքեալը կը շարունակէ ըսելով. «Սիրելիս, կ'աղօթեմ որ բոլոր գործերուտ մէջ յաջողութիւն ունենաս եւ առողջ ըլլաս մարմինով, ինչպէս որ առողջ ես հոգիով» (2 հմր): Այսպես, Յովիաննէս Առաքեալի միփրն ու աղօթքը Գայիոսի գործերու յաջողութեան, ուրիշ բան չէ եթէ ոչ միւս հաւաքացեալներուն օգուտին, որոնց նկարմամբ իր սէրը պիփի արբայայգէ Գայիոս գիրենք իհիրընկալելով: Ահա այս հարփուածը այսօր մեզի մրածել կու տայ, թէ մենք այսօր արդեօր կ'աղօթենք մեր հաւաքացեալ եղբայրներուն եւ քոյթերուն գործերուն յաջողութեան համար, եւ կամ թէ ընդհանկառակը այդ բոլորը կը դիմենք նախանձով եւ կասկածով: Մանաւանդ երբ այդ աղօթք գիրենք պիփի առաջնորդէ, որ իրենց գրուած յաջողութիւնը օգբագործեն ուրիշներու բարօրութեան համար: Ահա ճիշդ այդ նպագրակին համար ալ Ասպուած Ինք այդ յաջողութիւնը կու տայ, որպէսզի ունեցողը չունեցողին մասին մրածէ, եւ այսպիսով մարմնի անդամները իրարու նկարմամբ յոգածութիւն ունենալու համար:

Այս արբայայգութիւնը ահա Յովիաննէս Առաքեալի համար ուրիշ բան չէ եթէ ոչ. «Զկայ աւելի մեծ ուրախութիւն, քան լսել՝ թէ իմ որդեակներս ճշմարիփ հաւաքքին համաձայն կ'ապրին» (4 հմր): Մանաւանդ՝ երբ այդ հաւաքքին արբայայգութիւնը եղող գործերուն մասին վկայողներ ալ կան, նոյնինք՝ հաւաքացեալ եղբայրները (3 հմր): Առաքեալը կը վսպահեցնէ, թէ Գայիոսի այդ ըրածները հաւաքքին համաձայն է որ կ'ընէ, ոչ միայն հաւաքացեալ եղբայրներուն նկարմամբ, այլ նաև՝ անծանօթ եղողներուն (5 հմր): Յովիաննէս Առաքեալ կը թեկադրէ որ շարունակէ այդ ծառայութիւնը անոնց նկարմամբ, որոնք յանձն առած են Քրիստոսի անունը տարածելու, այլ խօսքով՝ Աւետարաններու: Այդ ձեւով, կարծէք Գայիոս իր բաժինը բերած ըլլայ այդ առաքելութեան մէջ: